

95 éve született Králik Iván

1924-ben született Budapesten a textilipari anyagvizsgálat szaktekintélye, *Králik Iván*. 1950-ben a Budapesti Műszaki Egyetem Textil- és Műanyagkémia Tanszékén tanársegédként kezdett dolgozni. Textilanalitikai vizsgálatokkal, színezékelőállításal, műanyagokkal és ezekkel kapcsolatos fizikai-kémiai témákkal foglalkozott.

A Textilipari Kutató Intézet (TKI) kémiai főosztályán folytatta munkáját, ahol eleinte cellulózkutatási munkákat, elektrokémiai meghatározásokat és anyagvizsgálatokat végzett. 1968-tól az intézet gyapjúkémia és analitikai osztályát vezette, 1973-tól az anyagvizsgálati és mérés technikai főosztály vezetője lett. A hazai és a Kölcsonös Gazdasági Segítség Tanácsa (KGST) keretében végzett szabványosítás, a műszeres színmérés, a könnyűipari környezetvédelmi problémák megoldása képezte fő munkaterületét, ugyanakkor a

műszeres anyagvizsgálatok fejlesztése is továbbra tevékenységébe tartozott. Egyik legelterjedtebb közös fejlesztése volt *Gillemot Lászlóval*, a Budapesti Műszaki Egyetem (BME) tanárával az ún. Gillemot-Králik-féle ingás szövetszakító gép létrehozása, amit az 1990-es évek végéig használt a hazai textilipar és több szakmai oktatást és kutatást végző laboratórium. 1981-től tudományos tanácsadóként dolgozott, a TKI jogutójától, az INNOVA-TEXT-től vonult nyugállományba.

Részt vett az Állami Műszaki Főiskola, majd a BME textilteljesítő hallgatóinak oktatásában. Számos előadást tartott és publikált a különböző műszeres mérésekről és anyagvizsgálati módszerekről, a textilipari elektronikai tárgyú ismeretekből.

A TMTE tagja volt több évtizedig, az anyagvizsgáló szakosztályban tevékenykedett, a Magyar Textilteljesítőtechnika-ban és az MTA Műszerügyi Szolgálat Közleményei c. kiadványban több cikke jelent meg.

Tisztelettel emlékezünk a kiváló és a nemzetközileg is elismert szakemberre.

Beck Tamásné dr. Rákos Ilona 1932–2019

Beck Tamásné, az elismert, a diákok és hallgatók körében is népszerű közép- és főiskolai tanár, a Könnyűipari Műszaki Főiskola ny. főigazgató-helyettese hosszú betegség után, 87 évesen elhunyt.

Az ELTE TTK-n végzett 1955-ben. A szegedi Textilipari Szakközépiskolákban matematikát tanított és osztályfőnöki teendőket látott el. A diákokkal a ma-

tematikát nemcsak megszerettette, hanem az ismeretek elsajátításában is kiváló eredményeket ért el. Az érettségi elnökök mindig kiemelték eredményes pedagógiai munkáját.

Az 1971–72-ben a Pinceton University-n (NJ, USA) képezte tovább magát. Ezt követően egészen 1993-ig, nyugdíjazásáig dolgozott a Könnyűipari Műszaki Főiskolán. Az Alaptárgyi Tanszék docenseként nagyon sokat tett a főiskolai számítástechnikai oktatás bevezetéséért. A számítástechnika hamarosan bekerült a tananyagba, hogy a könnyűipari üzemmérnökök megismerjék az ipari és műszaki problémák számítógéppel történő megoldását. A főiskola eleinte még nem rendelkezett saját gépekkel, de 1978-tól a Kandó főiskola R20 gépének használatára volt lehetőség. 1984-től kezdődött a mikroszámítógépes oktatás, előbb HT 1080-as, majd Commodore 64 gépekkel, később pedig PC-ken. Az 1983-ban megalakult

önálló Számítástechnikai Osztály, majd Számítástechnikai Tanszék vezetőjeként elérte azt, hogy a hallgatók a kor színvonalának megfelelő számítástechnikai oktatásban részesülhessenek. Ezenkívül nagy hangsúlyt fektetett kollégái szakmai továbbképzésére, publikálásra, konferenciaelőadások tartására. Több cikluson keresztül volt a Könnyűipari Műszaki Főiskola tudományos, majd oktatási főigazgató-helyettese. Nagyon jó kapcsolatot alakított ki a könnyűipari üzemekkel, valamint a társfőiskolákkal. Oktatási és szervezési tevékenysége nagyban hozzájárult a főiskolán folyó oktatás, szakmai képzés elismeréséhez.

Több számítástechnikai szakkönyv, matematikai és matematikai-programozási kiadvány szerzője. Jelentősebb munkái közé tartozik A Monte Carlo-módszer alkalmazása a textiliparban (ez olyan sztochasztikus szimulációs módszer, amely számítástechnikai eszközök segítségével előállítja egy adott kísérlet végeredményét), Számítógépes termelésirányítás a textiliparban, Szoftverfejlesztés, Operációkutatás a gyakorlatban.

Vezetőségi tagja volt a Műszaki Felsőoktatási Intézmények Országos Nevelési Munkaközösségének. Eredményes munkásságát számos kitüntetéssel (Oktatásügy Kiváló Dolgozója, Könnyűipar Kiváló Dolgozója) ismerték el.

Emlékét tisztelettel megőrizzük, nyugodjék békében!

Lay Márton 1930–2019

89 évesen elhunyt a textilkészítő szakma kiemelkedő személyisége, *Lay Márton*. A kereskedelmi iskolai érettségi után először a Gyapjúmosó- és Szövőgyárban dolgozott. Ezután az óbudai Textilfestőgyárban folytatta pályáját, ahol később a gyári vegyi laboratórium vezetője, ill. műszakos kolorista lett. A munka mellett tovább tanult, a Budapesti Műszaki

Egyetemen okleveles vegyészmérnöki diplomát szerzett.

Pályafutását kreativitás jellemezte, nagyszámú újítással és találmánnyal járult hozzá a pamutipari textilvegysz szakma fejlődéséhez. Több szabadalom fűződik a nevéhez, ezek közül a szálkárosodást nem okozó anilinfekete színezési és nyomási technológiájának kidolgozása a legjelentősebb. Kimagasló újító és feltalálói tevékenységét magas kitüntetéssel ismerték el.

A textilfestőgyári évek után, a Selyemkikészítőgyár (SEKI) főtechnológusa, főmérnöke volt. Ebben az időszakban a festődei géppark megújult, számos teljesen új szerű színezési technológiát vezettek be. Ezt követően a

Magyar Selyemipar Vállalat (MSV) központjában folytatta munkáját, ahol a nagyvállalt műszaki főosztályának gyártmányfejlesztési koordinátori teendőit látta el. A Hepatex programban (texturált poliészterfonalak feldolgozása) a kikészítési technológiák fejlesztésével foglalkozott. Az MSV kiskereskedelmi értékesítésének megszervezése is (több budapesti elárúsító részleg bolti hálózat kialakításával) az ő nevéhez fűződik.

A Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesületnek 1957 óta volt tagja. Egyesületi üzemi összekötőként igen aktív volt, a textilvegysz és kolorista szakosztályban, ill. a selyem szakosztályban (utóbbiban vezetőségi tagként) tevékenykedett hosszú évekig. Munkásságát az egyesület a Szellemi Örökségünk albumban is megörökítette. Széleskörű szakmai ismereteit készséggel adta tovább, többek között mester-szaktanulmány, művezető továbbképző jegyzetek készítésében is részt vett.

Nyugdíjas éveiben a magyar cserkészmozgalom újrászervezésével foglalkozott, emellett a Kertbarátok Körének vezető tisztségét is ellátta. Személyében a kis csapatot alkotó, magán szerveződésű TÖK (Textiles Öregfiúk Köre) jókedvű tagja távozott. Szomorúan búcsúzunk Lay „Marcitól”, emlékét kegyelettel megőrizzük, nyugodjék békében!

Kálmán Józsefné 1935–2019

84 évesen eltávozott közülünk a textiltisztítóipar egykori vezetője. Eleinte Veszprémbe, a Patyolatnál dolgozott, később Budapestre felköltözve a Ruhatisztító Szövetkezetben helyezkedett el, ahol könyvelő, számviteli osztályvezető és főkönyvelő beosztásokban tevékenykedett, ill. a szövetkezet vezetőségi tagja volt. Az átalakulás után a

RUTITEX Rt.-nél vezérigazgató-helyettesi beosztásban dolgozott.

Tagja volt a Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesületnek, a Textiltisztító szakosztályban tevékenykedett.

Emlékét kegyelettel megőrizzük

Szatmári Károlyné Szerencsés Ibolya 1947–2019

72 éves korában elhunyt a ruhaipar egyik közismert szakembere, egyesületünk aktív tagja, *Szatmári Károlyné*.

A Konsumexnél kezdett dolgozni. Később létrehozta saját vállalkozását, az Extra Divat Kft.-t. Ennek során különböző fonalak

értékesítésével foglalkozott. Egy kézműves egyesület izraeli kiállításának szervezésében is részt vett.

A Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesületben jelentős munkát végzett, a ruhaipari szakosztályban vezetőségi tagként is tevékenykedett.

Kedves és agilis munkatársat veszítettünk el. Emlékét szeretettel megőrizzük.